

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Győző Gábor ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Karas Monika ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2009. április 24. napján meghozott, 26.P.21.722/2009/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 10.000 (tízezer) forint + Áfa fellebbezési költséget.

A le nem rótt 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletével részben helyt adott a felperes kereseti kérelmének és annak helyreigazítására kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... című napilap ...-i számában megjelent „...” című cikkben valótlanul állították, hogy a ... a külföldi jogvédő szervezetekhez írt jelentéseiben nem tájékoztattott arról, hogy a 2006. októberi rendőri fellépések során a rendőrökről leparancsolták az azonosító jelzést, illetve hogy a rendőrök békés tüntetőket vakítottak meg fegyvereikkel. A valóság ezzel szemben az, hogy a ... hívta fel az ENSZ Kínzás Elleni Bizottságának figyelmét az azonosító jelvények hiányára és a rendőri túlkapásokra. Kötelezte továbbá az I-II. rendű alpereseket, hogy a ... című napilap 7. oldalán, valamint a ... oldalon „...” című cikkben valótlanul állították, hogy a ... érdemben nem emelt szót a

2006-os rendőri erőszak ellen, továbbá valótlanul állították, hogy a ... nem mozgósította nemzetközi kapcsolatrendszerét a rendőri visszaélésekkel összefüggésben. Ezzel szemben a valóság az, hogy a ... a rendőri szervek fellebbezésével kapcsolatban a Legfőbb Ügyészséghez fordult és az ENSZ Kínzás Elleni Bizottságát is tájékoztatta. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a ...-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes 21.000 forint perköltséget, az államnak külön felhívásra pedig 21.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

A „...” című cikkel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes az általa hivatkozott angol nyelvű honlapján szóvá tette, hogy a rendőrök azonosító jel nélkül teljesítettek szolgálatot. Az I. rendű alperes is elismerte azt, hogy a felperes mozgósította az ENSZ illetékes bizottságát, amiről ...-i cikkében be is számolt. Ebben az írásban is szerepel, hogy a felperes hívta fel a figyelmet a ... eseményekre, a bizottság aggodalmának adott hangot azzal kapcsolatban, hogy a rendőrök nem viseltek azonosító jelzést, így az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes állítása valótlan volt. A felperes által becsatolt sajtóhírekből, írásokból az volt megállapítható, hogy aktív szerepet vállalt a felperes az ügyel kapcsolatban, annak ellenére is, ha a szemsérülést okozó rendőri beavatkozás esetéről nem tett említést, így az azonosító jelzések hiányára és a sérülések okozására való figyelemfelhívás elmaradása azt a hamis látszatot kelthette az olvasókban, hogy a felperes nem tett eleget jogvédő státuszából következő feladatának.

A „...” című írással kapcsolatban az elsőfokú bíróság a felperesi iratok becsatolásával igazoltnak tekintette, hogy a felperes nemzetközi szinten is felemelte a szavát, illetve Magyarországon is. Ezen túlmenően kifejtette, hogy ... köztudomásúan kötődik a felperesi szervezethez, mégha tényleges funkcióval jelenleg nem rendelkezik benne. A szövegkörnyezet figyelembevételével a személyére tett utalással következtetést lehet levonni közvetlenül a felperesre is. Azonban azon közlés tekintetében, miszerint a felperes jelenlegi tiszteletbeli elnöke a tömegbe lövő ... volt fővárosi rendőrkapitányt kitüntető ... jó barátja, megállapította, hogy a megfogalmazottakból nem következik az, hogy maga a felperesi szervezet is egyetértett a kitüntetéssel, ezért az ezzel kapcsolatos keresetet elutasította.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben annak részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest helyreigazításra az elutasított kereseti kérelem tekintetében is.

Álláspontja szerint a sérelmezett állítás azt a látszatot kelti, mintha a ... egyetértett volna ... kitüntetésével. A valóságban mind ..., mind a ... több munkatársa élesen bírálta a rendőrség és ... 2006 őszi tevékenységét. Hangsúlyozta, hogy a tények hamis színben való feltüntetése azt jelenti, hogy bár az adott állítás tartalma szó szerinti elemzéssel nem ellentétes a tényekkel, a megfogalmazás jellegéből, a szövegkörnyezetből azonban összességében egy átlagos felkészültségű olvasó számára valótlan állítás olvasható ki. A kifogásolt mondat megfogalmazásából megállapítható, hogy az a tényeket hamis színben tünteti fel. Bár a cikk többszörös

logikai ugrást tartalmaz, mivel a felperest először összeköti ...cel, akit ...ral kapcsol össze, utóbbi vonatkozásában utal arra, hogy kitüntette ...t, mégis az a benyomás olvasható ki a szöveggörnyezetből, hogy a felperes pozitívan viszonyul ...hez és kitüntetéséhez. Ez a sugallt pozitív viszony abból következik, hogy a mondatrész felperesi szervezet tiszteletbeli elnökére, ...re, mint ... jó barátjára utal. A logikai elemek közötti pozitív kapcsolatokat nem lehet csak önmagukban értékelni, mivel összességükben azt a benyomást keltik, hogy a felperes pozitívan viszonyul ... kitüntetéséhez. Önmagából a mondat megfogalmazásából megteremtődik a sugallt kapcsolat, a kapcsolati lánc első eleme, amit erősít az elsőfokú bíróság által megállapított körülmény, miszerint ... köztudomásúan kötődik a felperesi szervezethez. Nem hagyható figyelmen kívül a cikk egészének tartalma és hangvétele, amely lényegét tekintve azt állítja, míg a felperes nem lépett fel a 2006 őszi események kapcsán, mégis hozzájárult egy, az országot negatív színben feltüntető jelentés elkészítéséhez. Egyértelmű, hogy a ...-...-... láncolat felvetése nem öncélú és önmagában álló, hanem azt a benyomást, hangulatot erősíti, hogy a felperes a rasszizmust illetően részt vesz ország besározásában. Ezzel a kapcsolattal igyekszik megmagyarázni az írás azt a valótlan állítását, hogy egy jogvédő szervezet miért nem szólal meg érdemben egy súlyos jogsértés sorozattal kapcsolatban. Egyébként az az információ nem lenne releváns a cikk szempontjából, hogy ... barátja. A kifogásolt mondat a szervezet hallgatásának magyarázataként kerülhetett a szövegbe, ezért való tények hamis színben való feltüntetésének kell minősülnie. Ennek alapján nem alapos az elsőfokú bíróság értékelése, amely minden valószínűség szerint a többszörös logikai áttétel okán nem látta elég közvetlennek a felperes és ... között létesített összefüggést.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét csupán a fellebbezéssel érintett részében vizsgálta felül (Pp. 253. § (3) bekezdése).

Ebben a körben eljárva megállapította, hogy a felperes fellebbezése nem alapos.

A felperes kereseti kérelmét a Ptk. 79. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kellett elbírálni. Eszerint ha valakiről napilap, időszaki lap valótlan tényt közöl vagy híresztel, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel - a törvényben biztosított egyéb igényeken kívül - követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények.

A felperes keresetében azt sérelmezte, hogy az a közlés, miszerint ..., a felperes tiszteletbeli elnöke a tömegbe lövő ... volt fővárosi rendőrkapitányt kitüntető ... jó barátja, olyan látszatot keltett, mintha a ... egyetértett volna ... kitüntetésével. Valójában azonban mind ..., mind a ... munkatársai élesen bírálták ... tevékenységét.

A Ptk. 85. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni. Az elsőfokú bíróság ennek alapján helyesen állapította meg, hogy a felperes személyes igényérvényesítési jogosultsága fennáll

a közlés tekintetében, mivel a felperesi bizottság megnevezésre került a cikkben, és ... személyét is a felpereshez kötötte az írás.

Azonban a sérelmezett közlés nem hordozott olyan tartalmat, amit annak a felperes tulajdonított, a szövegből nem volt kiolvasható az, miszerint a ... egyetértett volna ... kitüntetésével. Mivel a cikk nem keltett hamis látszatot ezzel a megfogalmazással, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta, annak helyes indokai alapján.

A fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdésének d) pontjára, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet IM rendelet 14. §-ára valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdésére, 4/A. §-ára.

Budapest, 2009. szeptember 22.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. . Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő